

Пропозиції Пенсійного фонду України
щодо проєкту Закону України “Про внесення змін до деяких законів
України щодо пенсійного забезпечення за вислугу років”,
внесеного народними депутатами України
Королевською Н. Ю. та іншими
(реєстраційний номер 2617-1 від 28 грудня 2019 року)

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект.

2. Пропозиція законопроекту щодо зміни пенсійного забезпечення за вислугу років та на пільгових умовах шляхом внесення змін до Закону України “Про пенсійне забезпечення” (далі - Закон) не узгоджується із нормами Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, що визначає застосування Закону виключно в частині визначення права на пенсію за вислугу років для осіб, які на день набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсії” мають вислугу років та стаж, необхідні для призначення такої пенсії.

Крім того, статтею 4 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” передбачено, що законодавство про пенсійне забезпечення складається з Основ законодавства про загальнообов’язкове державне соціальне страхування, цього Закону, законів України “Про недержавне пенсійне забезпечення”, “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”, “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”, міжнародних договорів з пенсійного забезпечення, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, а також інших законів та нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до законів про пенсійне забезпечення, що регулюють відносини у сфері пенсійного забезпечення в Україні.

Пропонований спосіб врегулювання порушеного у законопроекті питання має наслідком поновлення ситуації неповної визначеності та запровадження різного підходу до умов призначення пенсій, що протирічить принципам верховенства права та стабільності законодавства.

Конституційний Суд України неодноразово, зокрема, у рішеннях від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, від 29 червня 2010 року №17-рп/2010, від 22 грудня 2010 року № 23-рп/2010, від 11 жовтня 2011 року № 10-рп/2011 звертав увагу, що основним елементом принципу верховенства права, передбаченого статтею 8 Конституції України, є принцип правової визначеності, відповідно до якого юридичні норми мають бути чіткими, ясними і недвозначними, оскільки інше не може забезпечити їх однакове застосування та не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці.

Вирішення порушеного питання потребує системних змін, які враховують положення пункту 2 розділу XV “Прикінцеві положення” Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” щодо

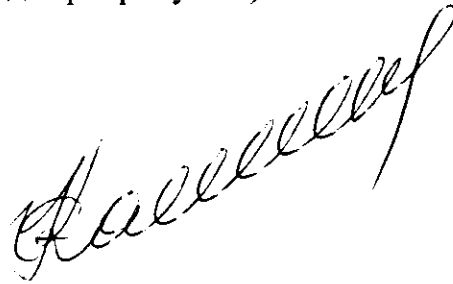
запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди, а також передбачатимуть стимулювання роботодавців до покращення умов праці та недопущення втрати професійної працездатності під час виконання відповідних робіт.

Реалізація законопроекту матиме вплив на видатки Державного бюджету України, що потребує врахування думки Міністерства фінансів України щодо його реалізації.

Всупереч частині третій статті 91 Регламенту Верховної Ради України до законопроекту, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету, суб'єктом права законодавчої ініціативи, не додано фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки).

**Голова правління
Пенсійного фонду України**

«10» січня 2020 р.

Є. КАПІНУС